

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

**INDSIGT:
EN JOURNALIST
DER SKAMMER
SIG**

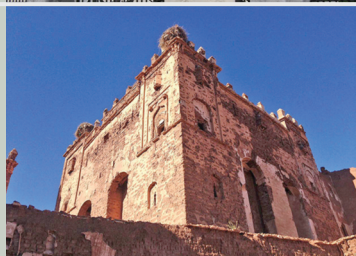
**UDSYN:
GHETTO
ELLER
QASBAH?**

**INDSIGT:
AFLØSNING
PÅ NÆSTFOR-
MANDSPØSTEN**

**UDSYN:
UNGARNNS
STILLING
I VERDEN**

**UDSYN:
RAPPORT FRA
ET SHITHOLE
Trump havde ret**

**UDSYN:
DEMOKRATIET
UNDER PRES**

NR.4 VINTER

**INDSIGT:
EGTVEDPIGEN
FRA SKAANE?**

**Forsker om Egtvedpiggen:
Bronzealderhistorien skal
gentænkes**

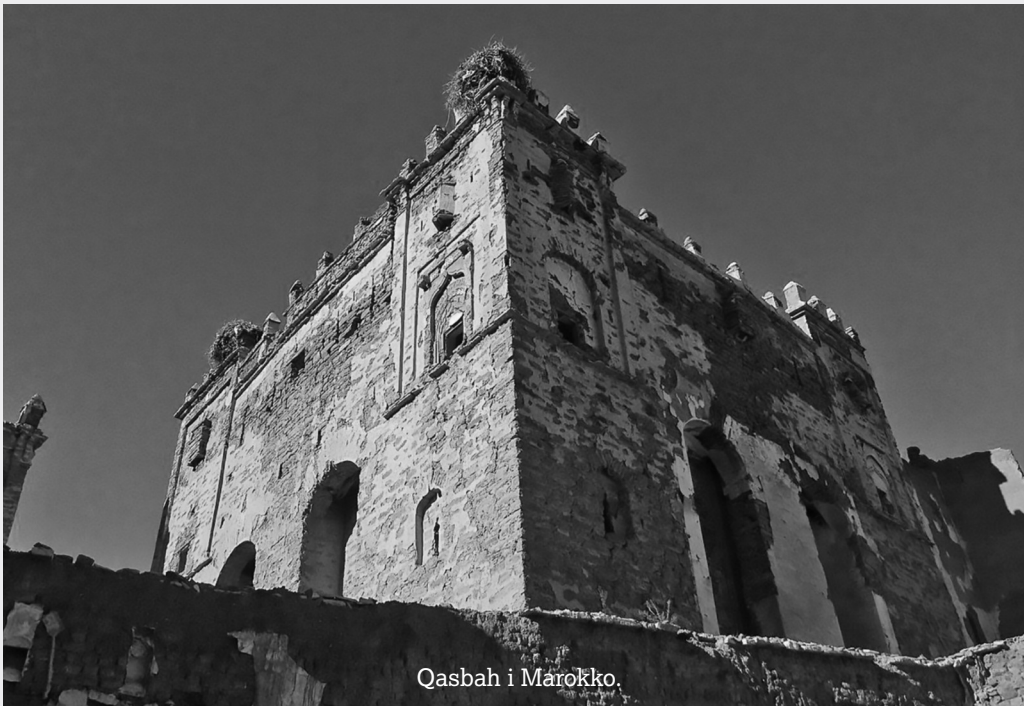

DR

Porten til den gamle jødiske ghetto i Gorizia i Italien.

GHETTO ELLER QASBAH?

Qasbah i Marokko.

Vesteuropas afmægtige og destruktive politikere

Forkludret retorik lammer nødvendig indsats mod fjenden.

Invaderende muslimer hoverer med afmægtige og destruktive politikeres fulde opbakning.

Hvordan ville Europas politikere og medier reagere, hvis millioner af nazister - med skrårer, støvler, brune skjorter og armbind med hagekors - besatte byerne? Hvad ville de offentlige institutioner gøre, hvis en sådan fjende blokerede trafikken, afbrændte biler, kirker, skoler og butikker, voldtog kvinder og børn, pryglede, udplyndrede og udsatte tilfældige forbipasserende for morderisk terror, mens de råbte "Sieg Heil!" - og i øvrigt indoktrinerede børn og unge til at føre krig mod demokrati og personlig frihed?

Naturligvis ville stat og samfund - og højre og venstre - øjeblikkeligt slå hårdt tilbage. Fjendens provokation ville være velkendt og gennemskuelig, og i de enkelte nationalstater ville borgerne og politikerne hurtigt blive enige om at tilintetgøre fjenden. Dette er selvfølgelig et 100 procent fiktivt billede, da nazismen og fascismen blev knust og udryddet for længe siden. Men i

dag er de omtalte blodige aktiviteter daglig kost i store dele af Europa. Blot er uniformeringen fra Hitlers tid udskiftet med symboler og kampråb fra en imperialistisk religion, som bemeldte herre selv beundrede og assisterede. "Allah-u-akbar" er nu kampråbet fra Malmø til Marseille.

Staten ødelægger samfundet

Der er en slående lighed mellem fortidens nazistiske praksis og nutidens revolutionære profettrøende, som i fire årtier har blandet sig med velfærdsimmigranterne, der invaderer de "vantros" lande - og stadig strømmer over Middelhavet fra Afrika og Asien. Men i Vesteuropas stater nægter beslutningstagerne at standse invasionen og de aggressive profetdyrkere. Værst står det til i Sverige, Frankrig og England. Hvorfor handler politikerne i de nævnte stater ikke effektivt mod denne fjendtlige overtagelse, der også er begyndelsen på en befolkningsudskiftning? Hvorfor tillader de sam-

MAGASINET
INDSIGT
UDSYN

2018

DECEMBER

Magasinet Indsigt Udsyn udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme.

Foreningens medlemmer modtager magasinet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på magasinet for 250 kr. om året.

Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse.

Magasinet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Efter aftale med Kulturstyrelsen og med DDF's tilladelse arkiverer Dansk Bibliotekcenter netudgaven af Danskeren i DBC Webarkiv til brug for nationalbibliografien.

Magasinet Indsigt Udsyn 2018 udkommer 4 gange årligt.

Redaktion og adresser - side 23.

Et kvarter som Vollsmose, Gellerup og Mjølnerparken burde i stedet kaldes en "kasba" - Qasbah.

fundets ødelæggelse i stedet for at beskytte det? Hvis kriminalitet og terror ikke var så alvorlige emner, kunne de mange års omkostningstunge forsøg på "integration" og tilhørende absurditeter samles under overskriften *"now look what a fine mess you've got us into!"* (jvf. de gamle film om de klodsede Gøg og Gokke).

En mere seriøs henvisning kunne genopfriske afdøde Niklas Luhmanns påvisning af velfærdsstatens iboende svaghed: Den råder kun over to midler: *"Geld und Satzung"* - penge og dekretter. Som Alexander Maistrovoy skriver i *Indsigt-Udsyn* 3/2018, bestræber politikere og journalister sig på at tilsløre den daglige terror og genere dem, der prøver at advare mod fjenden.

Hvem er ofre?

Enorme pengesummer hentet fra Vesteuropas skatteydere overføres år efter år til diktatorer og ritualmorderne i Gaza og det territorium, den "Palæstinensiske Myndighed" behersker, og til horder af såkaldt "udsatte" velfærdsmigranter i de "vantros" byer. Her klumper de sig sammen og afkapsler sig fra den omgivende befolkning, og i stigende omfang lader de sig styre af ulema, imamer og andre religiøse pligtkyndige, som kolporterer Allahs forbud og påbud fra div. tekster. Meningsmålinger viser, at store mindretal af de profettrøende i Vesteuropa ønsker at indføre shariaens strammeste regler, skønt disse i mange tilfælde blev ignoreret i de lande, indvandrerne kommer fra. Derfor hypnotiseres børn og unge af grænsen mellem profetreligionen og de urene "vantro" tyskere, svenskere, danskere osv. Resultatet er kriminalitet og terror.

I stater som Ægypten eller Marokko ville en sådan opførsel øjeblikkeligt medføre voldsom afstraffelse. Her er frygt det vigtigste middel til at opretholde orden og sikkerhed. Men i Vesteuropas offentlige institutioner praktiseres en ganske anden

opfattelse af straf. På ledelsesniveau gælder et dogme, der siger, at beklagelig opførsel fremprovokeres af de "vantros" racisme eller fravær af "inklusion" og "integration". De anklagede og dømte fremstilles som "udsatte" for kriminalitet og terror, og de skal behandles terapeutisk. Ofrene er derimod ikke "udsatte". De livsfarlige tilvandrere, som stilles for en dommer, risikerer i værste fald fængsling, hvor den dømte har adgang til at "uddanne" sig til en fremtid som hellig kriger.

Politikeres og bureaukraters retorik afslører den terapeutiske tankegang. Afdøde top-socialdemokrat Svend Auken meddelte, at "vor tids jøder er muslimer". I dag strømmer muslimer til Europa, mens jøderne flygter fra Sverige og Frankrig. Alligevel har rabiate profetdyrkere held til at påtage sig offerrollen. Auken var ikke ubegavet, men han og en stribe politikere - fra både højre og venstre - har forgæves prøvet at moralisere truslerne væk. Nøgtern og udømmende beskrivelse og analyse af folkevandringen afviser de stadig, og de får kun ringe assistance fra universiteterne. Den danske regering er ikke seriøs og udviser ikke rettidig omhu. Formørkelse og forvirring er det "budskab", statsminister Lars Løkke og hans partifælle Bertel Haarder leverede nytårsaften 2017. Den første vil rive bygninger ned - ikke udvise kriminelle - for at dæmpe bilafbrænding, skyderi, voldtægt og anden skadegørelse, og Haarder mener, at det danske samfund spænder ben for asylmigranter - såkaldte "flygtninge". De holdes ude fra arbejdsmarkedet. De er ofre!

Hvad er en ghetto?

Det italienske ord "gettare" betyder at kaste eller støbe. I år 1516 besluttede den suveræne republik Venezias byråd at samle jøderne i et nedlagt støberi - en "ghetto". Det var tvang. Men jøderne kunne og turde ikke gøre modstand. De vidste, at her var de i sikkerhed, og byrådet ønskede at beholde

dem på grund af deres færdigheder, men de måtte ikke leve sammen med kristne. At betegne nutidens komfortable boligbyggerier, som velfærdstilvandrere selv vælger som ghettoer, er egentlig absurd. Et kvarter som Vollsmose, Gellerup og Mjølnerparken burde i stedet kaldes en "kasba" - Qasbah.

Parallelsamfund

En ghetto og en kasba var og er etniske parallelsamfund. Men så ophører ligheden. Kasba / Qasbah er et nordafrikansk ord, som betyder en fæstning med omliggende boligbebyggelse. Kernen i havnebyen Alger i det forhenværende franske Algeriet var det arabisk/muslimske kvarter - *le Kasbah*. Det var bastion for terrorbevægelsen FLN, "den nationale befrielsesfront". Da et fransk elitekorps - *les parachutistes* (faldskærmsropper) - i 1957 besatte kvarteret og udslettede terroristerne med uhørt brutale metoder, blev FLN stort set knust. Dramaet blev senere filmatiseret af Gillo Pontecorvo med titlen *La Battaglia di Algeri / La Bataille d'Alger*. Sammen med den venstresnoede presses fordømmelse af regeringens antiterror fik Pontecorvos produkt stor betydning ved at demoralisere politikere og befolkningen, og til sidst kastede præsident de Gaulle håndklædet i ringen. I 1962 trak Frankrig sig ud af Algeriet. Herefter foretog de nye magthavere et ubeskriveligt masse mord på hundredetusindvis af modstandere - især etniske berbere. Siden da har andre oprør og massakrer fundet sted. Disse katastrofer er stort set ukendte i Europa. Men det franske nederlag og parallelsamfundenes nuværende sejrsmarch i vesteuropæiske stater forklarer et langt stykke, at kasbah'er ikke blot får lov til at brede sig, men endvidere modtager betydelige summer og anden service fra regeringer og kommuner. Bertel Haarder og andre "venligboere" er med i flokken af pionerer, som alene ved deres passivitet forbereder en befolkningsudskiftning i Danmark.

Torben Snarup Hansen

Afløsning på næstformandsposten

Søren Lind Jensen har afløst Harry Vinter på posten som DDF's næstformand. I den anledning har de to stillet hinanden ti spørgsmål i et forsøg på at indkredse, hvem personerne bag bestyrelsesposten egentlig er.

Harry Vinter - ti spørgsmål til den nye næstformand:

Søren, hvordan formede din barndom og opvækst sig?

Jeg voksede op i, hvad mange nok hånligt vil kalde en småborgerlig familie. Min far var uddannet kommis, mens min mor var uddannet klinikassistent hos en tandlæge. Da supermarkederne lidt efter lidt begyndte at vinde indpas sidst i 60'erne, lugtede min far udviklingen og afhændede købmandsforretningen, hvor min mor var medhjælpende hustru.

Han gik kort herefter over i bilbranchen, hvor han efter nogle år blev selvstændig. Han var en dygtig bilsælger og lod i 1979-80 et større bilhus bygge lige uden for Aarhus-forstaden Hasle. Han havde knap tyve ansatte, da han i 1982 døde af en blodprop i en alt for tidlig alder af 47. Ved sin død var han den Toyota-forhandler i Danmark, der solgte flest biler. Han var fremragende til kundepleje, og selve det at arbejde var i og for sig hans altoverskyggende interesse. Min mor kørte med succes firmaet videre i lidt over fem år, hvorefter hun solgte det til en større bilkoncern.

Min opvækst formede sig i Kongsvang og senere det ydre Viby og til sidst Hasle, her-af min århusianske accent, som jo ikke ligefrem hører til kongerigets smukkeste. Jeg havde en tryk barndom og opvækst, hvor jeg kunne lege frit og spille fodbold, som alle drenge nu engang gør. Det eneste, jeg ikke kunne lide, var, at jeg skulle have et lille fritidsjob, og det var at gå med Aarhus Stiftstidende. Det var i kvarteret omkring Ordrupvej tæt ved Tivoli Friheden, og dengang skulle avisdrengen kræve pengene op hos en del af abonnenterne, der

Harry Vinter

Søren Lind Jensen

ikke betalte på posthuset, ved at ringe på og præsentere dem for regningen. Det var i 1971-72, hvor jeg kun var 12 år. Det eneste gode ved det var drikkepengene.

Senere, da vi flyttede op på Ravnsbjergbakken tæt ved Jyllands-Posten, begyndte jeg at gå med reklamer hver onsdag. Og lidt senere blev jeg flaskedreng i det lokale supermarked, og da jeg gik i realskolen, måtte jeg hver lørdag vaske biler i min fars brugtvognshandel. Mine forældre mente med rette, at børn skal have et lille arbejde for at forstå, at penge er svære at tjene, men nemme at bruge, så min lillesøster og jeg skulle vise, at vi kunne selv. Når det var bevist, kunne vi godt få lidt lommepenge. Et konkret anskuelseksempel på protestantisk arbejdsetik. Det har jo nok også bevirket, at jeg nærmest er overdrevet driftssikker, når det vedrører arbejde, der

bliver mig pålagt, eller som jeg selv påtager mig.

Hverken min søster eller jeg kan klandre vore forældre for noget. De var i alle henseender ansvarlige forældre. Det eneste, jeg mener, at de var for karrige med, var, at der var langt imellem kærlige kram.

Fortæl om dine teenagersår/ungdom!

Overgangen fra realskolen til gymnasiet markerede også lidt af et skifte i min personlighed. Som dreng var jeg ret introvert, men det ændrede sig med nye venner og kammerater i gymnasiet og dermed nye vaner. Der blev drukket lidt for kraftigt til festerne, og interesserne begyndte at ændre sig.

Jeg var 17, da jeg begyndte i gymnasiet, hvilket er sent, men årsagen var, at min

mor havde ventet et ekstra år med at sende mig i skole, fordi hun ikke mente, at jeg var moden, så jeg begyndte i 1. klasse i august 1967 på en stor kommuneskole tre måneder før jeg fyldte 8 år. I den anden ende valgte jeg selv at tage 3. real med for at være bedre fagligt rustet til gymnasiet – en god disposition, for jeg var den næstbedste i min klasse i gymnasiet, hvilket desværre også bevirkede, at jeg hurtigt tog tingene ret afslappet, for allerede sidst i 70'erne var det faglige niveau faldet i forhold til først i 70'erne.

Der var egentlig en udmærket undervisning i både folkeskolen og i gymnasiet, og bortset fra enkelte kommentarer synes jeg ikke, at der blev indoktrineret. Det var jo ellers i 70'erne, at munkemarxister spadserede ind i undervisningssektoren med de ødelæggelser, som det medførte. I øvrigt gik der omkring 900 elever på den folkeskole, hvor jeg tilbragte ti år, og jeg husker kun én, der ikke var dansker, og ja, han var islænding!

Hvorfor valgte du at blive lingvist?

Egentlig ville jeg have læst historie, som er en af mine store passioner, men jeg vidste, at der ingen fremtid var i det, samt at Historisk Institut på Aarhus Universitet var marxistisk infiltreret, og at jeg ikke mentalt ville kunne holde til at blive præsenteret for det forløjede verdensbillede; derfor valgte jeg noget andet, jeg var god til, nemlig sprog. En lidenskab for mig er sprog ikke, blot en interesse, som jeg er god til. Foruden engelsk og tysk, som jeg valgte at læse på Handelshøjskolen, var jeg i gymnasiet ganske ferm til fransk. Og latin, det kunne jeg faktisk godt lide, jeg forstod strukturen i det, og både til den lille og den store latineksamen fik jeg 10. Der er jo nok en korrelation mellem min ordenssans og min evne til at se strukturen i et sprogs grammatik og syntaks.

En dumhed, som jeg begik under mine studier på Handelshøjskolen, var, at jeg tog alt for let på det. Jeg var mere optaget af styrketræning, vægløftning, styrkeløft og unge damer. Jeg havde et studiestop på ét år, hvor jeg arbejdede som dørmænd for at tjene penge til de sidste to studieår. Da jeg genoptog studierne, kunne jeg mærke, at jeg havde et mindre fagligt efterslæb, der skulle indhentes, hvorfor jeg så for alvor tog mig sammen og begyndte at fordybe mig i studierne de sidste to år.

Hvordan landede du i undervisningssektoren?

Som så meget andet i tilværelsen var det lidt af en tilfældighed. Det var egentlig ikke planen, men da jeg afleverede mit kandidatspeciale i februar 1990, var der høj arbejdsløshed i Danmark som efter-

virkning af Schlüter-regeringens kartoffelkur. Krisen varede faktisk i seks år fra 1988-1993. Da det var svært at få job, startede jeg mit eget lille én-mands-firma med allehånde aktiviteter, herunder med importerede varer, som jeg solgte. Da jeg så i forsommeren 1992 igen søgte en stilling, fik jeg den første stilling, jeg søgte: som adjunkt på Herning Handelsgymnasium.

Siden august 1992 har jeg på nær et enkelt år haft mit hovederhverv inden for undervisningssektoren. Jeg kan godt lide mit arbejde som lektor, jeg er god til det, og jeg får gode evalueringer af mine studerende, yderst sjældent tilfredshedsprocenter under 80% på de parametre, som de studerende evaluerer mig på.

Min arbejdsplads er den tidligere ingeniørhøjskole i Horsens, som for ti år siden blev til VIA Engineering Horsens, netop som jeg begyndte at arbejde dér.

Jeg har et rigtigt godt forhold til mine kollegaer, og det er sjældent, at politiske emner berøres. Mine kollegaer véd godt, hvad jeg står for. Det territorium har jeg mærket af. Og det er da hændt, at jeg har viftet et par af dem af med facts, men faktisk mener jeg som god lutheraner, at man skal holde tingene adskilt – ens politiske eller religiøse opfattelse er et privat anliggende, som man ikke skal blande sammen med sit arbejde.

Er din politiske interesse intakt?

Både ja og nej – jeg havde igennem 90'erne og et stykke tid op i 00'erne en drøm om at gøre politisk karriere for at tjene fædrelandet, men jeg har bare ikke de tategaver, der skal til, jeg er ikke dårlig, men vel nok en blød mellemvare, og jeg besidder ej heller den kynisme, der skal til for at udmanøvrere andre og mase mig selv i front. Jeg er simpelt hen ikke brutal nok.

Jeg husker stadig med gru de kaotiske slagsmål i Fremskridtspartiets lokale vælgerforening og partiets amtsorganisation i Aarhus amt i begyndelsen af 90'erne og senere topstyringen i Dansk Folkeparti, hvor jeg var med fra starten i 1995 og senere var amtsformand i tre år. Det er egentlig underligt, efter hvad jeg har oplevet, at interessen ikke er forsvundet. I januar 2016 meldte jeg mig efter 4½ år som partiløs ind i Nye Borgerlige for blot at hjælpe på lokalt plan.

Som årene er gået, har jeg erkendt, at min styrke i politik er som grå eminence i kullissen, altså som hjælper med det praktiske under valgkampe, som rådgiver og som den, der trækker i trådene. I 1990 meldte jeg mig ind i Den Danske Forening og har

siden været medlem som særlig bidragsyder. I 2008 blev jeg medlem af Styrelsen.

Som germanist har det været en stor glæde for mig at følge AfD. Jeg har oparbejdet nogle gode kontakter i partiet, og det er en stor fornøjelse for mig at lytte til partiets hovedfigurer, når de holder taler både internt og i Forbundsdagen. Partiet er fremragende politisk positioneret, og de vigtige poster er besat af elokvente kapaciteter med både pondus og intellektuelt bundtræk.

Har dine hobbyer og interesser ændret sig igennem årene?

Da jeg var dreng og i de tidligere teenageår var det selvfølgelig fodbold om sommeren og håndbold om vinteren, der fyldte det meste. Jeg var ret middelmådig, men det er egentlig sagen underordnet, for jeg morede mig og havde stor glæde ved den fysiske aktivitet.

Senere kom så træningen med vægtene. Et dansk mesterskab og en dansk rekord blev det til i styrkeløft i 1987. I 1996 startede jeg min egen styrkeløftsklub A.K. Nordland, og først i 2014 lod jeg den overgå til medlemseje med vedtægter og det hele. Jeg blev herefter valgt som formand.

For syv år siden tænkte jeg, at noget nyt måtte ske, og jeg begyndte at løbetræne. Det blev hurtigt til en halvmaraton under to timer og i februar i år – efter perioder med on/off løbetræning – blev det så til en fuld maraton.

Da jeg også er en habil svømmer, satte jeg mig for to år siden for at få en halv ironman i hus. Det klarede jeg så i juni i år. Elsker jeg smerten på landevejen og turen i svømmehallen? Nej! Jeg gjorde det kun for at have gjort det, ikke fordi jeg kan lide processen. På ingen måde! Mine venner kaldte mig i den periode for en flagellant. Det er vel kampen, der giver livet mening, ikk'?

Hvordan slapper du af?

Jeg elsker at læse, og dét både bøger af faglitterær og skønlitterær art – desværre har jeg for lidt tid til det – så det bliver kun til et par stykker om året. For det meste består mit læsepensum af artikler, aviser og magasiner. Bøgerne må vente, til jeg bliver pensioneret. Af og til ser jeg en film, men ikke tit. TV, nej tak, livet er for kort til fladpandet underholdning og fake news. Desværre er jeg blevet mere utålmodig med årene, og der skal ske noget hele tiden, undtagen når jeg er på ferie, for så nager den dårlige samvittighed ikke. Som husejer er der jo altid noget, der skal laves. Derfor er det også nemmest at flyde helt ud, når jeg er på ferie.

Avisdrengen
Søren,
november
1971.

Søren efter
halv ironman,
17. juni 2018.

Søren, øl og
Dannebrog.
Samsø,
august 2016.

Søren som
vægtløfter,
december 1984.

Hvad er dit forhold til våben?

Min far var jæger, og da han døde, måtte jeg tage jagttegn for at beholde hans våben. Jeg er dog aldrig gået på jagt, og senere solgte jeg våbnene til en anden jæger.

Våben siger mig ikke noget. Da jeg aftjente mine ni måneders værnepligt i 1980-81, skulle jeg selvfølgelig lære at betjene et gevær og skyde med maskingevær samt kaste håndgranat. Jeg var vist nogenlunde til det. Sådan var det nu engang, men dét, jeg var bedst til, var den militære forhindringsbane.

Mine største glæder?

Ubetinget min pragtfulde hustru som jeg blev gift med i juli 2004 og min datter på 6 år. De to er mine lys. Jeg blev sent gift og blev sent far. Især det sidste, alt for sent. Det var en kæmpe fejl, som min kone og jeg begik, at udskyde dét projekt til det næsten var for sent, men heldigvis fik vi et lille kraftværk af en pige med stor selv-tillid.

Hvordan bliver din pensionisttilværelse?

Jeg satser på tyve gode år, når jeg går på pension om otte år, hvor jeg kan hengive mig til alle de bøger på mine reoler, som jeg ikke har haft tid til at læse. Jeg har også en lang liste med bøger, som jeg skal have anskaffet og læst.

Jeg vil også sammen med mine to lys køre noget mere rundt i Europa, for en stor dels

vedkommende i tog, da jeg har en svaghed for klassiske toge og togrejser.

Jeg vil helt sikkert også kaste mig over nye projekter i min store have, da hortologi er en af mine interesser.

Nå ja, så vil jeg i øvrigt besøge de bryggerier i ind- og udland, der brygger mine favoritøl. Jeg er af natur ret lattermild, og når man får et par gode øl, så er der jo ikke langt til et godt grin!

En dag hvor jeg sidder og filosoferer på bænken i min have og hører fuglene synge med en velsmagende øl i hånden vælter jeg om, og det er slut. Det var så det liv!

Søren Lind Jensen - ti spørgsmål til den afgæde næstformand:

Harry, hvordan formede din barndom og opvækst sig?

Jeg er af den gode årgang 1951. Jeg levede mine første 4 år i landsbyen Ommestrup uden for den lidt større by Mørke, som for nylig er blevet kendt på grund af en Søren Ryge TV-serie – og filmen Mørke fra 2005. Jeg er den yngste i en søskendeflok på 9. I mine drengear var jeg fløv over det store antal. Havde jeg kammerater med hjem, der spurgte, hvem det nu var, der kom på

besøg, svarede jeg: "Åh, det er noget familie". Som voksen har jeg lært at værdsætte den store flok, som er årsag til, at der jævnligt er blevet afholdt festlige sammenkomster: konfirmationer, bryllupper, runde fødselsdag osv. Og vi har alle sammen stort set altid haft det godt med hinanden. I dag hævder jeg af og til, at mine forældre blev ved, indtil de havde frembragt det perfekte.

Min far var teglbrænder - ikke teglværksbrænder, som min farmor fejlagtigt skrev på breve til ham. Min mor påtog sig forskellige jobs, når de var der. Jeg husker f.eks., at jeg af fattig evne hjalp hende med at stakke tørv i Mørke Mose den 30. juni 1954. Jeg har som voksen fundet frem til datoen, for jeg husker, at der blev solformørkelse, mens vi var der.

I 1955 blev min far fyret. Teglværket havde fået en ny ejer, som kun ville have unge folk. Min ældste søster, som boede i Vendsyssel, kunne da oplyse, at man søgte en teglbrænder dér, og i efteråret 1955 flyttede vi til Tårs i Vendsyssel. Min mor fik eftermiddagsjob med rengøring i skolen.

Som teglbrænder skal man holde gang i en nærmest evig ild, som cirkulerer i en ringovn. Far var derfor ofte på natarbejde, og om nætterne kom der ofte "landevejsriddere", som gerne ville have lov at sove ved den varme ovn. De fortalte ofte om deres liv, og Far kunne viderefortælle mange beretninger om triste skæbner.

Der havde jeg så mine drengeår med skole, legekammerater og småjobs på forskellige gårde. Jeg sparede sammen til et elektrisk Märklin-tog for penge, jeg tjente ved at hakke roer.

Jeg har været i 12 års-alderen, da der dukkede en afrikaner op på en gård i nabolaget. Han var landbrugsstuderende fra Malawi og var nu i praktik. Ham gik jeg straks i gang med at snakke med, og han blev efterhånden en god voksenven - så god, at jeg besluttede at få ham gift med en af mine søstre. Mit forehavende lykkedes ikke. De mødtes aldrig. Men jeg skrev i et brev til hende, at hun ikke måtte kalde ham neger. Det brød han sig ikke om. Det har jeg siden holdt mig efterretteligt. Der er ingen grund til at kalde nogen noget, de ikke bryder sig om.

Fortæl om dine teenagersår/ungdom!

Mine forældre ville gerne tilbage til Djursland, og i 1965 fik min far job på en kartonnagefabrik i Grenaa, - og dér kom jeg så til at tilbringe mine ungdomsår. Jeg fik gode venner, blev grebet af den nye ungdomskultur - langt hår og rockmusik, og jeg blev sanger og rytmeguitarist i et band. Skolen interesserede mig derimod ikke ret meget, og jeg fik en middelmådig realsamen i 1968. Vi er en lille kreds af klassekammerater - Rolling Stones-fans, som stadig har kontakt med hinanden nu 50 år efter.

Mit liv er gået i zigzag og er fyldt med paradokser. Jeg kastede mig senere over studier af Hegel og Marx og kan måske sige, at mit liv har udviklet sig dialektisk, og i 1968 sprang jeg fra en tilværelse som "blomsterbarn" til en tilværelse som konstabelev i telegraftropperne. Jeg var god til at morse og høre (at opfange og nedskrive morsesignaler), hvilket efter sigende skulle være udtryk for musikalitet. Jeg fik et kursus i grundlæggende russisk og aflyttede og pejlede derpå russiske radiostationer.

Men det blev jeg også træt af, hvorefter jeg vendte hjem til Grenaa og tog den 2-årige HF-eksamen med topkarakterer.

Hvad skulle jeg så bruge dén eksamen til? Jeg vaklede mellem at studere russisk (mit hjerte sad et godt stykke til venstre for midten, og jeg holdt af de klassiske russiske forfattere), at blive bibliotekar (med fokus på informationssøgning) eller at studere statskundskab (jeg har altid interesseret mig for politik). Jeg valgte statskundskab, hvilket jeg ikke skulle have gjort. Det var ikke en tilgang til politik, som interesserede mig. Jeg sprang fra og gik ud for at tjene penge til tilværelsen.

Nogle år senere tog jeg så bibliotekaruddannelsen med speciale i firmabiblioteker. Sideløbende havde jeg deltidsjob i Industriministeriets Bibliotek, hvor jeg et par gange havde succes med min interesse for at finde vanskeligt tilgængelige informationer frem, som embedsmænd sad og manglede.

Hvad med kærligheden?

Den startede allerede i Ommestrup, hvor jeg legede doktor med Jonna, hed hun vist. Senere fandt jeg på andre lege. Mens jeg var soldat, indledte jeg mit første længerevarende forhold til en pige, som jeg senere flyttede sammen med. Vi havde det fint med hinanden, men udviklede os efterhånden i hver sin retning.

I den samme periode blev jeg aktiv i SF, hvor jeg bl.a. var ankermand for flere arrangementer: Indsamlingsfester for Minavisen og Socialistisk Dagblad og 1. maj arrangementer sammen med kommunisterne.

I 1979 mødte jeg Gitte på spillestedet Vognporten. Hun kunne godt tænke sig at se min frimærkesamling, og den gik vi så hjem og studerede. Vi har studeret sammen lige siden og har undervejs udvidet studierne til at omfatte nærmest alle tænkelige emner, inkl. bierne og blomsterne.

Mens jeg studerede, havde jeg en overgang weekendjob i et hospitalskøkken, hvor der arbejdede flere, som ikke lagde skjul på deres alternative seksuelle orientering. Jeg blev flere gange inviteret med på bøsse/lesbiske-diskoteker med dragshows osv. Selvom jeg selv er aldeles hetero, synes jeg, det var sjovt at opleve disse miljøer.

Du fik din eksamen?

Ja. Som nyuddannet bibliotekar var jeg arbejdsløs i et års tid, før jeg fandt jobbet, som bare var mig. Japans Udenrigshandelsorganisation søgte en informationsmedarbejder til kontoret i København. Der var over 80 ansøgere, - og jeg fik jobbet. Jeg tror, det skyldtes sympati på det personlige plan. Personlig tillid betyder meget for østerlændinge. Det var et interessant og afvekslende job, som jeg holdt fast ved i mange år. Jeg skulle bl.a. skrive rapporter om den økonomiske og politiske udvikling og fik god brug for de kundskaber, jeg nåede at erhverve mig på statskundskabsstudiet. I flere omgange var jeg på kursusophold i Japan sammen med deltagere fra kontorer i hele verden. Kontoret i København dækkede foruden Danmark også Norge, Skåne, Litauen, Grønland og Island, og jeg blev ankermand for talrige seminarer og delegationsbesøg i disse lande.

Det største i livet?

I mellemtiden var Gitte og jeg flyttet sammen i et lille hus ved Roskilde, hvor vi fik en lille pige, som helt vendte op og ned på min tilværelse. Jeg husker tydeligt følelsen: Hvad har du da foretaget dig af komplet ligegyldige ting hidtil. Det her er, hvad livet drejer sig om!

Livet som far er fuldt af sjove oplevelser, - som da min datter var med på arbejdet under en pædagogstrejke. Jeg havde fortalt hende, at vi kunne drikke kildevand til maden. Bagefter bemærkede hun lettere skuffet, at det kildede slet ikke.

Eller da jeg sagde, at vi skulle have Cheesy-ost, hvortil hun svarede: Tis i ost! Bvadr! Det at blive far, står stadig som det største, jeg har oplevet. Og så blev Gitte og jeg gift, for at have juraen i orden.

Livet som familiefar?

Fire år senere fik vi endnu et dejligt barn. Jeg var nu sidst i 30'erne og var blevet familiefar med kone, to børn, villa, bil og hund - foruden høns, kaniner, hamstere og andre dyr, mine dyreglade børn anskaffede sig. Begge blev spejdere, studenter, universitetsuddannede og bor nu i henholdsvis England og Holland.

Undervejs havde vi børn fra Sydslesvig og Grønland på sommerophold. Det var gode oplevelser.

Gitte og jeg gik til folkedans, og senere begyndte jeg at ro havkajak og at blive en ivrig vandringsmand i den lokale gangforening. I år gik jeg 4x50 km i den berømte Nijmegen-march.

Vi har alle fire altid holdt af at rejse og opleve nye steder. Den rejseoplevelse, som har gjort størst indtryk på mig, var at stå ved Cheops-pyramiden. Der skal meget til at imponere folk nu til dags, men jeg var imponeret. Jeg fik en klump i halsen ved at stå ved den og fornemme historiens vingesus.

Og til sidst blev du pensionist?

Da jeg nærmede mig pensionsalderen, blev kontoret i København nedlagt. Dets opgaver blev lagt ind under kontoret i Amsterdam. Intet er så skidt, at det ikke er godt for noget. Jeg trængte til at prøve noget nyt og hoppede ud i det første job, Gitte fandt på Internettet, og kørte med isbil i næsten to år. Det var et både selvstændigt og sjovt job, for folk, som køber is, er altid glade.

Derefter var jeg "sommerfugl" (gartnermedhjælper) i et lille års tid i Ishøj Kommune, hvor jeg arbejdede sammen med

Harry med sin yngste bror, yngste søster og en mellemmad. Sommer 1955.

gerne tale med dig. ~~Han er~~ Han er afrikaner, du må aldrig holde ham neger. Han siger det er et slemt skaldsord. Jeg skal hilse dig mange gange fra

Harrys brev til sin søster om den afrikanske ven.

Harry som pensionist og vandringsmand 2017.

Harry på arbejde for Japans Udenrigshandelsorganisation. Trapholt 2006.

sympatiske mennesker af både dansk og udenlandsk oprindelse. En af dem ror jeg jævnligt kajak sammen med i dag.

Og så blev jeg endelig forfremmet til pensionist.

Men jeg er alt for frisk til at holde mig fra arbejdsmarkedet. Gitte har - igen - fundet en jobannonce, som passer mig, og jeg kører lejlighedsvis som chauffør for et cateringfirma.

Kan du opsummere, hvem du egentlig er?

Ja. Nu kan jeg så se tilbage på mit livs ubeslutsomme zigzag, som det hedder i "Kontrakt for forrykte" i Hermann Hesses roman Steppeulven, som netop handler om Harry, - som også det legendariske orkester Steppeulvene tog under behandling i 1960'erne på LP'en *Hip*.

Holdningsmæssigt har jeg altid ligget til venstre for midten, dels på grund af min rod i arbejderklassen, dels fordi jeg lægger vægt på, at mennesket er et socialt væsen. Men jeg har altid holdt hovedet koldt og ikke ladet mig begejstre uden grund. Jeg var bestemt ikke imponeret, da jeg i 1970'erne besøgte både Rumænien, DDR og Polen i håbet om at opleve mønstersamfund. Jeg kunne ikke drømme om at tage hjem og bilde nogen ind, at jeg havde set noget eftertragtelssværdigt.

Så du er socialist af George Orwell typen?

Ja, det kan du godt sige. Man bevæger sig ud på et skråplan, når man sætter hensynet til sagen over hensynet til det enkelte menneske.

Jeg har aldrig brudt mig om ekstremer og "frelste" mennesker og holdninger af nogen slags. Jeg indrømmer gerne, at jeg strengt taget ikke véd noget som helst. Jeg er altid søgende og åben over for nye oplysninger og argumenter.

Da Giordano Bruno blev brændt på bålet som straf for at fastholde sit synspunkt, at det ikke er Solen, der kredser omkring Jorden, men Jorden, der kredser omkring Solen, og at Solen er én blandt mange stjerner, - da vidste hans dommere udmærket, at han havde ret, men de satte sagen/kirken over sandheden.

Jeg har været ude for mennesker, der har villet overbevise mig om deres synspunkters rigtighed ved hjælp af trusler, skældsord og rådne æg. Jeg har dybest set medlidenhed med sådanne mennesker, for de snyder sig selv for den livsbekræftende oplevelse, det er at lytte og være åben over for andre synsvinkler. De medvirker til deres egen undertrykkelse - ligesom de uvidende bøddler, der antændte bålet under Giordano Bruno. De skulle hellere have sat ild under Brunos dommere.

De værste mennesker er dem, som mener, at de kender sandheden. De læser ikke bøger, de lytter ikke til andre. De befinder sig i et selvundertrykkende åndeligt fængsel, hvorfra de fordømmer dem, som er uden for fængslet. Mennesker, som har underkastet sig, hader synet af frie mennesker.

Er der ting, du har fortrudt?

Der er mange ting, jeg med den viden, jeg har i dag, ville have gjort anderledes, men af ting, jeg direkte har fortrudt, er der meget få.

På HF gik jeg sammen med en håndværker, Leif, som havde fået lyst til noget andet. Han spurgte, om jeg ville hjælpe ham med tysk, og vi sad ofte på mit værelse og læste tysk sammen. En dag kom hans kone midt i vores læsning, og hun spurgte, hvordan det gik.

"Det er håbløst", fløj det bare ud af mig. Det var ment som en frisk, overstyret bemærkning, men det var dumt. Jeg mærkede, at det ramte Leif. Jeg forsøgte at pjatte mig ud af det, men fornemmede, at det ikke hjalp.

Kort tid efter holdt Leif op på HF. Det har jeg altid følt mig skyldig i - og fortrudt.

Ungarns stilling i verden

Torsdag 10. maj 2018 holdt den ungarske premierminister sin tiltrædelsestale i parlamentet efter at have svoret embedseden. Nedenfor en oversættelse til dansk i form af udvalgte og interessante afsnit med relevans også for Danmark.

Vort svar, ungarnenes svar på en forandret verden, er, at vi - på ruinerne af det havarede liberale demokrati - bygger det 21. århundredes kristne demokrati, der sikrer menneskelig værdighed, frihed og sikkerhed. Det forsvarer ligestillingen mellem mand og kvinde, den traditionelle familie-model. Det forhindrer antisemitisme, forsvarer vor kristne kultur og giver vor nation en chance for overlevelse og vækst. [...]

Naturligvis er det glimrende med innovation, tillid til fremtiden og de storslåede planer [for samfunds-indretningen]; men ved siden heraf må vi huske på, at vi er en nation med en mere end tusindårig historie. Når man driver politik i et så gammelt land, må man agte på, at der er forhold, som er vedvarende - så som nationens størrelse, dens placering på landkortet og dens ånd. Sådant må en premierminister have for øje, når han og hans ministre tiltræder deres embede; medlemmerne i parlamentet bør også kende hertil.

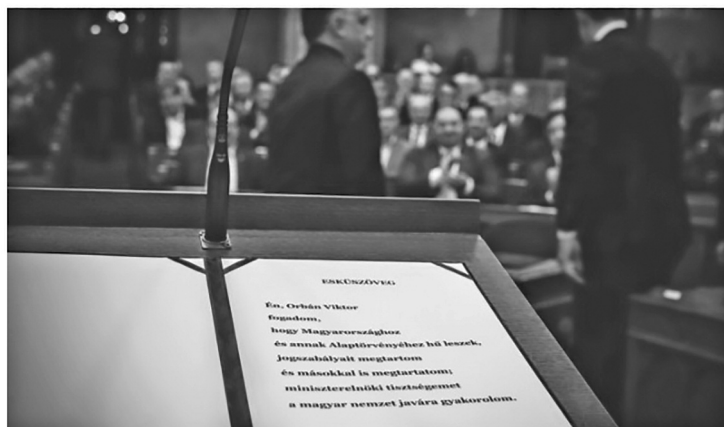
Når vi skal beslutte os for, hvad ungarnene ønsker sig her i verden, må vi huske på vort lands størrelse. Dets udstrækning har ganske vist ændret sig mange gange gennem de seneste tusind år, men vi har aldrig været regnet blandt verdens store nationer. Situationen i dag er, at ungarnene udgør 0,2 procent af hele klodens samlede befolkning. Af dette følger umiddelbart, at ungarnenes overlevelse og beståen ikke er en selvfølge. [...] Politik, ført i Ungarn, må tage sit udgangspunkt i, at vi kan risikere at gå under [i folkehavet], at vi kan blive spredt for alle vinde, at ungarnene ligefrem helt kan forsvinde; og det er faktisk muligt at forestille sig en verden uden den ungarske version af Homo sapiens.

Der var dem, der mente, vi allerede var nået dertil; men Gud være lovet er det os, der står her i dag, og ikke dem. [...] Vi er noget særligt [blandt folkeslagene]. Det er kun os, der taler vort sprog.

Der er en verden, som kun vi kan se, takket være ungarsk sprog og kultur; og kun vi

Viktor Orbán's full speech for the beginning of his fourth mandate

SHARE ON: [Facebook](#) [Twitter](#) [Google+](#) [Email](#)

Prime Minister Viktor Orbán's address after swearing the prime-ministerial oath of office

Budapest, 10 May 2018

Premierminister Viktor Orbán's edsaflæggelse.

kan beskrive den fyldestgørende. Uden os ville den menneskelige civilisation mangle et sprog, være berøvet en måde at se verden på - og dermed fattigere. Dette forhold burde være kernen i enhver ungarsk regering. En ungarsk regering med denne bevidsthed kan repræsentere Ungarn i omverdenen, i tillid til Ungarns betydelige bidrag til videnskab, kultur, sport, og hvad der ellers har ført til fremskridt for hele menneskeheden. [...]

Ungarns geopolitiske placering har tvunget os til tænke og handle i forhold til geografien - og ikke ideologisk. Ungarn er et trofast medlem i det vestlige alliancesystem - og vil forblive så. Men dette ændrer ikke ved den ungarske statsdannelse fysiske placering eller ved, at det geografiske fokus er i centrum for ungarsk politik. Mod vest

har vi landet med de tyske jernkanslere, i øst finder vi de slaviske soldater-nationers verden. Nede mod syd de muslimske masser. Berlin, Moskva, Istanbul. Det er den placering, Ungarn har. [...]

Min regering følger den linje, at vi ungarnere aldrig har ønsket at være en slave-nation. [...] Efter min regerings opfattelse er det ikke tilstrækkeligt, hvis man vil hævde friheden, at holde de tre store hære - den tyske, den russiske og den tyrkiske - ude fra den karpatiske slette, men derudover at forbedre forholdene, således at vi kan være frie i vort eget land og gøre, hvad vi ønsker hver for sig. Det er grunden til, at min regering vil være en regering for frie ungarnere og et suverænt Ungarn. [...] Vi er parate til at bidrage til at forandre unionen [den 'europæiske'], uanset om den ønsker

reformerne eller ej; undgå dem kan den ikke. Med al den styrke, vi måtte besidde, vil vi arbejde for, at unionen skal fungere som en alliance af suveræne nationer. Og den må én gang for alle opgive sine feberdrømme om Europas forenede stater. Den europæiske union må bringes tilbage på realiteternes faste grund.

Som et første skridt må de ændre deres tankesæt vedrørende folkevandring (migration). Som det er i dag - således tænker de i Bryssel - er det en uretfærdighed, hvis en person ikke er født i det område, hvor han ønsker at leve. De mener, at det er rigtigt at udstyre folk med en rettighed til at bevæge sig derhen, hvor de ønsker at bo. Realiteterne i Bryssel i dag er, at i tusindvis af højtbetalte aktivister, bureaukrater og politikere arbejder på at gøre folkevandring (migration) til en fundamental menneskeret. Det er grunden til, at de vil fratage os retten til at bestemme, hvem vi vil lukke ind i landet, og hvem ikke. [...]

Den fulde tale i engelsk oversættelse kan læses her:

<https://visegradpost.com/en/2018/05/12/viktor-orbans-full-speech-for-the-beginning-of-his-fourth-mandate/>

Jeg er overbevist om, at (uhæmmet) folkevandring vil føre til, at nationer og stater går i opløsning. De nationale sprog vil svækkes, grænserne sygne hen, de nationale kulturer opløses - og resultatet vil blive ét eneste 'grænseløst samfund'. Og til slut vil disse sammensmeltede europæiske samfund bevæge sig derhen, hvor det vil være muligt at danne en uniform europæisk regering. Det er den skæbne, der venter dem, der ikke forsvarer sig mod folkevandringen. Måske ikke lige i morgen, men inden for overskuelig tid. Det er endemålet. Det er deres virkelige master plan! [...]

Min regering vil modarbejde denne plan, det vil jeg ikke lægge skjul på, og i forsvaret af ungarsk frihed vil vi sætte os imod alle de processer, der fører til planens udførelse, og imod alle de mellemliggende trin. Multikulturalisme var første skridt i planen. Politisk korrekthed det næste: den, der medfører indskrænkning i ytringsfriheden. Det er, hvor Europa befinder sig i dag.

Næste fase vil så være den tvungne migrant-fordeling. I dét Europas interesse, som vi elsker, og for hvilket vi er rede til at yde betydelige ofre, er vi ikke til sinds at bidrage til det næste niveau af selv-udslettelse. Vi må og skal træde frem på kamppladsen i europæisk politik. Vi vil være imod de tvungne migrant-kvoter, vi vil hævde den kristne kultur, og vi vil kæmpe for forsvaret af grænserne. [...]

For blot nogle minutter siden aflagde jeg ed som premierminister for fjerde gang. [...] Efter at jeg nu lige har aflagt denne ed på vegne af ethvert individ i vor nation, alle 15 millioner ungarere - såvel samlet som individuelt - vil jeg i overensstemmelse med min samvittighed herefter udføre alle mine aktiviteter til gavn for vort fædreland, for det ungarske folk, for ungarske interesser, samtidig med at jeg understøtter kristne værdier. Gud hjælpe mig!

INDSIGT

En journalist, der skammer sig

På Nye Borgerliges årsmøde i Vejle den 27. oktober gjorde Jeppe Juhl op med den dæmonisering af bl.a. Den Danske Forening, som han selv aktivt tog del i for 30 år siden.

Jeppe Juhl sagde blandt andet:

"Nye Borgerlige er opstået på grund af et kolossalt svigt fra vore etablerede politikere.

Det startede i 1983 med den fuldstændig sindssyge udlændingelov.

De folk, de pionerer, der dengang tog ordet, blev dæmoniseret i en grad, så man næsten tror, det er løgn.

Og det skete af os i pressen. Jeg sad selv som ung journalist og var med til at skrive om Den Danske Forening og om Ole Hasselbalch, Sune Dalgaard og alle de forfærdelige mennesker.

Jeg skulle skamme mig, og jeg skammer mig tit, når jeg tænker tilbage på den unge Jeppe Juhl.

Vi var forfærdelige. Vi indså det ikke, og vi skylder de mennesker megen tak.

Og vi skylder også, skal det siges, Dansk Folkeparti megen tak.

Court of Human Rights - Strasbourg

Overstatslige organisationer lægger til stadighed snævrere og snævrere rammer for, hvad de folkevalgte må lovgive om, hvad vi må få at vide, og hvad vi må tale om. Tre aktuelle sager viser, hvor presset folkestyret er.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

Domstolen består af 47 faste dommere, én fra hvert medlemsland af Europarådet. Dommerne udpeges af Europarådets interparlamentariske forsamling ud fra en liste med tre kandidater indstillet af den enkelte medlemsstat. Domstolens afgørelser er bindende for Europarådets 47 medlemslande.

Domstolen dømmer "dynamisk", hvilket vil sige, at den ikke dømmer ud fra Menneskerettighedskonventionens bogstav, men udarbejder sin egen tolkning "i lyset af de nuværende samfundsforhold i Europa", som det hedder på Justitsministeriets hjemmeside.

Den form for dynamik er en dom fra den 25. oktober 2018 et tydeligt eksempel på.

Baggrund

Sagen begyndte i 2009, da en østrigsk husmor, Elisabeth Sabaditsch-Wolff, på et møde udtalte, at den såkaldte profet Muhammed, som angiveligt giftede sig med pigen Aisha, da hun var 6, og voldtog hende, da hun var 9, måtte have pædofile tendenser. Hendes ord var: "En 56-årig og en 6-årig. Hvad kaldes det, hvis ikke pædo-fili?"

UNDER PRES

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Press Release
issued by the Registrar of the Court

ECHR 360 (2018)
25.10.2018

Conviction for calling Muhammad a paedophile is not in breach of Article 10

In today's Chamber judgment¹ in the case of *E.S. v. Austria* (application no. 38450/12) the European Court of Human Rights held, unanimously, that there had been:

no violation of Article 10 (freedom of expression) of the European Convention on Human Rights.

The case concerned the applicant's conviction for disparaging religious doctrines; she had made statements suggesting that Muhammad had had paedophilic tendencies.

The Court found in particular that the domestic courts comprehensively assessed the wider context of the applicant's statements and carefully balanced her right to freedom of expression with the right of others to have their religious feelings protected, and served the legitimate aim of preserving religious peace in Austria. It held that by considering the impugned statements as going beyond the permissible limits of an objective debate, and by classifying them as an abusive attack on the Prophet of Islam which could stir up prejudice and threaten religious peace, the domestic courts put forward relevant and sufficient reasons.

Denne udtalelse fik en tilstedeværende journalist! til at anmelde hende for "hædefuld tale mod islam", og den 25. februar blev Elisabeth Sabaditsch-Wolff dømt for at have "krænket en anerkendt religions tro".

Hun appellerede forgæves dommen til flere østrigske instanser, hvorefter hun appellerede dommen til Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstol, idet hun henviste til Den Europæiske Menneskerettighedsserklærings artikel 9, hvori det hedder:

"Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til grænser". Hendes appel blev imidlertid afvist.

Dommens dynamik

Det hedder i afgørelsen, at den østrigske domstol "omhyggeligt afbalancerede hendes ytringsfrihed med andres ret til at få deres religiøse følelser beskyttet, og tjente det lovlige formål at sørge for at bevare den religiøse fred i Østrig," og videre, at udtalelsen var "et krænkende angreb på islams profet, som kunne skabe fordomme og true den religiøse fred."

Begrundelserne er i sandhed dynamiske, for der står intet i Menneskerettighedskonventionen om "beskyttelse af religiøse følelser" eller "religiøs fred".

Med disse begrundelser ville også Giordano Bruno og Galileo Galilei være blevet dømt for at krænke katolikkers religiøse følelser. Det er hensyn, som hører Middelalderen til.

Islamisk tilfredshed

Menneskerettighedsdomstolens afgørelse mødte - ikke overraskende - stor glæde i islamiske kredse.

Den tidligere formand for OIC, Organisation for Islamisk Samarbejde, Ekmeleddin Ihsanoglu, udtalte bl.a.: *"Kampen mod islamofobi og vores holdning, som vi har argumenteret for i årevis, er blevet godtaget og fremført af EMRK. Denne afgørelse er glædelig i alle dens aspekter"*.

Demokratisk betænkelighed

I en artikel i 24NYT den 27. oktober udtrykkes der velbegrunderet bekymring for de fremtidige konsekvenser af Menneskerettighedsdomstolens afgørelse:

"Man kan frygte, at dommen er første skridt mod at godkende kriminaliseringen af kritik af islam. For hvilke andre negative sider af Muhammeds karakter og handlinger kan så også kriminaliseres? Dommen åbner op for, at lande kan kriminalisere at omtale Muhammed som morder, landevejsrøver, voldtægtsmand, slaveejer, kvindeundertrykker eller andet, der ellers er belæg for ifølge islamiske religiøse tekster."

Den europæiske Menneskerettighedsdomstol er en trussel mod demokratiets grundsten, ytringsfriheden, uden hvilken demokrati er umuligt at praktisere.

"Vi har fået os rodet ind i alle mulige internationale domstole og konventioner - nu er det vores opgave at rode os ud igen, så vi får herredømmet tilbage."

*Socialdemokratiets
gruppeformand
Henrik Sass Larsen
i TV2 News 7/11 2018*

GLOBAL COMPACT FOR SAFE, ORDERLY AND REGULAR MIGRATION

FINAL DRAFT

11 July 2018

Global Compact: Migrations-erklæringen.

Marrakesh-erklæringen

Den 2. maj underskrev alle EU-landene undtagen Ungarn og 26 afrikanske lande en aftale, som har til formål at bringe en ende på den ulovlige indvandring fra Afrika til Europa ved at gøre den lovlig. Aftalen er en opfølgning på den såkaldte Rabat-proces, som på EU's initiativ har været under udvikling siden 2006.

Ungarn afviste at tilslutte sig aftalen, fordi den omtaler migration som en positiv proces, der skal tilskyndes. Den danske regering anser øjensynlig øget afrikansk indvandring for et gode og har underskrevet aftalen uden at orientere danskerne, og uden at der har fundet nogen som helst offentlig debat sted.

Ifølge den underskrevne erklæring, er det deltagerne *"bevidst, at Rabat-processen er drivkraften i fastlæggelsen af fælles politiske prioriteter for indvandrings- og asylspørgsmål mellem Afrika og Europa og dens bidrag til udformningen og gennemførelsen af indvandringsstrategier."*

Erklæringen indeholder en handlingsplan, som bl.a. skal *"tilskynde til og styrke lovlig migration mellem Europa og Nord-, Vest- og Centralafrika."* Hvilken vej mon den trafik skal gå?

Visumreglerne skal lattes, og det skal gøres nemmere for immigranter at overføre penge til de lande, de kom fra.

For det tilfælde, at europæerne skulle modsætte sig invasionen, skal der være *"øget opmærksomhed på bekæmpelsen af fremmedhad, racisme og diskrimination."*

Migrations-erklæringen

Alle FN-lande undtagen USA vedtog sidste år at udarbejde en migrationspakt, hvis formål er at afhjælpe *"mistillid"* og *"vanskeligheder"*. Aftalen skal i lighed med ovennævnte aftale underskrives i Marrakesh. Det sker i forbindelse med en conference den 10. og 11. december.

Denne verdensomspændende aftale minder i det store og hele om ovennævnte Marrakesh-aftale, men den går et skridt videre, idet den indeholder direkte opfordringer til at bekæmpe ytringsfriheden og ensrette pressen.

Det hedder således i erklæringens punkt 33 blandt andet: *"Vi er enige om at udrydde alle former for diskrimination, at fordømme og imødegå udtalelser, handlinger og tilkendegivelser, der er udtryk for racisme, race-diskrimination, vold, menneskefjendskhed og lignende intolerance mod immigranter"*.

Mange års erfaring viser, at blot betænkelighed ved fremmed kolonisering af magthaverne anses for "racisme".

Videre hedder det: *"... mediefolk skal uddannes i migrationsrelaterede emner og terminologi, og der skal indføres etiske retningslinjer for rapportering og reklamer, og offentlig støtte til medier, som systematisk fremmer intolerance, menneskefjendskhed, racisme og andre former for diskrimination mod indvandrere, skal stoppes."*

Men tag det roligt. Det skal foregå *"i fuld respekt for mediernes frihed."*

På redaktionen for Indsigt Udsyn kan vi tage det forholdsvis roligt. Vi har aldrig modtaget en krone i offentlig støtte.

De fleste FN-lande kan også tage det roligt, idet de ikke kan forvente nogen overvældende tilstrømning af udlændinge.

Men i de lande, som migrantstrømmen stiler mod, har denne påtvungne begejstring for fremmed kolonisering selvsagt vakt betænkelighed, og flere lande har meddelt, at de ikke vil tilslutte sig migrations-erklæringen. Foruden USA drejer det sig om Ungarn, Østrig, Kroatien og Australien. Formodentlig følger Tjekkiet, Polen og Japan efter. Det burde Danmark også gøre.

HV.

Rapport fra et shithole - Trump havde ret

I en artikel i *American Thinker* fortæller skribenten Karin McQuillan om de erfaringer, hun gjorde sig, da hun var udstationeret i Senegal.

Vi bringer i det følgende nogle oversatte udsnit af artiklen.

Jo længere tid jeg boede der, desto mere forstod jeg: Det blev lysende klart, at senegalesere er forskellige fra os. De sandheder, vi anser for at være selvindlysende, er ikke selvindlysende for senegalesere. Hvordan skulle de kunne være det? Deres virkelighed er en anden. Man kan ikke beskrive noget i Senegal med amerikanske udtryk.

Tag noget så grundlæggende som familie. Familien var et par hundrede mennesker. Alle mænd i en generation blev kaldt "far". Senegalesere er muslimer og har op til fire hustruer. Piger fik deres klitoris skåret af, når de nåede puberteten. Jeg var vidne til det ved en ceremoni, som jeg troede skulle være en dejlig konfirmations-lignende fest. Sex, fik jeg at vide, inkluderede ikke kys. Kærlighed og venskab i ægteskabet ansås for vestlige ideer.

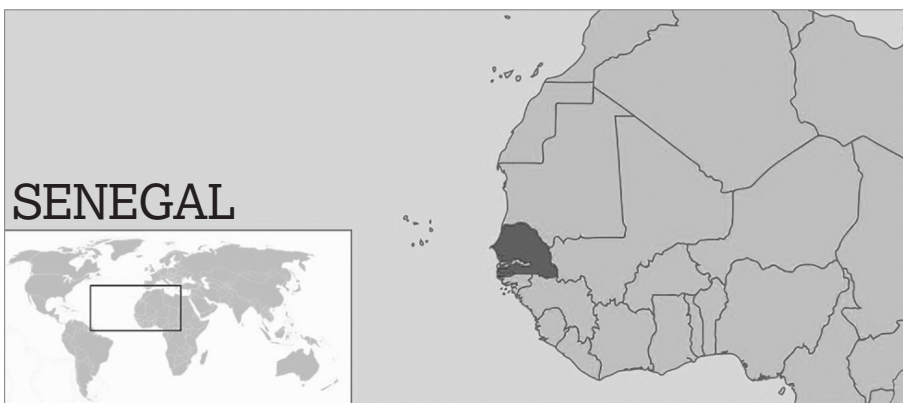
Hver dag så jeg, at kvinder arbejdede sig halvt ihjel. Hustruer skaffede maden til sig selv og deres egne børn, de udførte det tunge arbejde at gå kilometervis for at samle træ til ilden, de hentede vand fra brønden eller den fælles vandhane, malede korn med tunge stødere, de boede i deres egne hytter og fik ægteskabelige besøg af deres ægtemænd på skift med medhustruerne. Imens dasede deres ægtemænd i træernes skygge.

Vi hører meget om Afrikas kleptokratiske eliter. Kleptokratiet strækker sig gennem hele samfundet. Min by fik en lægeklinik foræret af en international organisation. Lægemidlerne blev stjålet af lægerne og solgt til den lokale butik. Hvis du var syg og ikke havde penge, kunne du lægge dig til at dø. Det var normalt.

I Senegal regerede korrupsion fra top til bund. Når du gik til posthuset, ville kontoristen have en uhyrlig pris for et frimærke. Efter at have betalt bestikkelsen vidste du stadig ikke, om brevet ville blive sendt eller smidt ud. Sådan var det.

President Donald Trump: *Hvorfor skulle vi dog gøre det?*

En af de oplevelser, der står skarpest i min erindring, var fra klinikken. En dag, da temperaturen var oppe på 43 grader, faldt en gammel kvinde, som hvilede sig i skyggen af mangotræerne i stedet for at arbejde, pludselig omkuld. Personalet vendte hovederne den anden vej og lod, som om de ikke så det, og fortsatte deres samtale. Hun lå der i snavset. Afstupethed i forhold til de syge var normalt.

Amerikanerne mener, at det er et universelt menneskeligt instinkt at være mod andre, som du ville have, at andre skal være mod dig. Det er det ikke. Det forekommer kun naturligt for os, fordi vi lever i en bibelbaseret jødisk-kristen kultur.

Vi tror, at den protestantiske arbejdsmoral er universel. Det er den ikke. Min by var fuld af unge mænd, der ikke foretog sig

noget som helst. De ventede på et job ved det offentlige. Der var ingen private firmaer. Ikke fordi private firmaer var ulovlige, de var blot umulige at drive i de kleptomanske omgivelser.

Alle de små butikker i Senegal var ejet af mauretanere. Hvis en senegaleser ville køre en lille butik, ville han tage til et andet land. Grunden? Dine venner og familie ville bede dig om gratis varer, og du ville være nødt til at sige ja, hvilket ville betyde enden på din virksomhed. For du må ikke være et egoistisk individ og sige nej til slægtninge. Resultatet: Alle har intet.

Jo længere tid jeg arbejdede der og besøgte embedsmænd, der absolut intet foretog sig, jo mere indså jeg, at det ikke faldt nogen i Senegal ind, at job betyder arbejde. Et job er noget, du får forærende af en slægtning, for at du kan stjæle alt, hvad du kan, og give det til din familie.

Hvorfor skulle jeg ønske at bringe Afrika til USA? Ikke-vestlige bliver ikke med et trylleslag amerikanske ved at ankomme hertil med visum. I resten af min tid i Senegal nød jeg opholdets største gave: At elske og værdsætte USA mere end nogensinde før. Jeg tager mit ansvar for at forsvare vores kultur og vores land alvorligt.

Ziguinchor, Senegal - hjælpearbejde.

Afrikanske problemer bliver værre, når vi "hjælper". Senegal er fuldt af kloge, dygtige mennesker. De vil før eller siden løse deres lands problemer. De vil gøre det på deres egne vilkår, ikke vores. Løsningen er ikke at bringe afrikanere hertil.

Demokraterne agiterer for, at vi skal starte en kædevandring af hundreder af millioner fra tredje verdenslande. De fortæller os, at vi må gøre en ende på USA som en hvid, vestlig, jødisk-kristen, kapitalistisk nation - for at bevise, at vi ikke er racistiske. Jeg behøver ikke at bevise noget. Venstreori-

enterede ønsker åbne grænser, fordi de afskyr hvide mennesker og det, de har skabt, og hader USA. De vil ødelægge det USA, som vi kender.

Som præsident Trump spurgte: Hvorfor skulle vi dog gøre det?

Vi har ret til at vælge, hvilken slags land vi vil bo i. Jeg var glad for at ofre et år af mit liv på at hjælpe fattige senegalesere. Jeg er ikke villig til at ofre mit land.

BOGANMELDELSE

Dragsdahl sagen II

- et justitsmord?

Bogen er den 5. om retsopgøret mellem journalist Jørgen Dragsdahl og historieprofessor dr.phil. Bent Jensen.

Hvorfor nu det?

Fordi Bent Jensen efter et skandaløst forløb - men dog pure frifundet i landsretten - er blevet dømt af et dommerflertal i Højesteret for injurier mod Dragsdahl for noget, Bent Jensen hverken har sagt eller skrevet. Samt fordi Bent Jensen hverken fik en hurtig eller fair rettergang endstige adgang til samme udvidede ytringsfrihed, som journalister har.

Ole Hasselbalch påviser, hvad der er galt med Højesterets argumentation og ræsonnementer.

Ole Hasselbalch Dragsdahl Sagen II -et justitsmord?

210 sider

Peter la Cours Forlag

ISBN 978- 87-88606-47-8.

Bogen tilsendes frit ved indsættelse af 245 kr. på DDF.s konto, Reg.nr. 4317 Konto 4547551 eller ved MobilePay 34810.

Bogen kan også bestilles ved henvendelse til foreningens sekretariat: e-mail: danskeren@danskeren.dk eller pr. telefon/telefonsvarer 23427733.

Husk at oplyse navn og adresse, bogen skal sendes til.

Under Dannebrog og hagekors

Den tidligere leder af DNSB har efter mange års tavshed udgivet en bog.

Peter Neerup Buhl

Den tidligere leder af Danmarks National-socialistiske Bevægelse kommer efter mange års tavshed igen med offentlige ord, der viser, at han ikke har givet køb på sine forestillinger med tiden. Historierevisionisternes velkendte mantra, at historien ikke er sort-hvid, men uendelige nuancer af grå, gælder tydeligvis ikke, når man selv skal udpege fjender. Hvis man kommer med sin bastante opskrift på problemernes løsning og ofte nok tilføjer "Intet mindre kan gøre det!" – kan man være ret sikker på, at slet intet bliver gjort.

Det er jo ikke, fordi Riis-Knudsen tager fejl i sin beskrivelse af tidens dårligdomme. Men kommunister kan også med rette påpege, at der er uacceptabel fattigdom, ulighed og undertrykkelse i et samfund uden dermed at have ret i forklarings- eller løsningsmodel. Der er tale om en utålsomhed over for det uperfekte og middelmådige, som verden uhjælpeligt er fanget i, mens andre realistisk må indvende, at fik vi blot afværget 90 procent af dårligdommene, ville vi være mere end lykkelige.

Samtidig kolporterer Riis-Knudsen ureformeret det darwinistisk-antisemitiske verdensbillede i den form, det opstod i sidst i 1800-tallet. Man kan så vist kalde det af religiøs karakter, fordi det er så altomfattende og uigendriveligt, som kun en stærk religiøs tro kan være, og umuligt at drøfte i detaljer, fordi det i sin opbygning er uendeligt selvbekræftende. Enten må man antage verdensbilledet i sin helhed, eller afvise det som sådant. Om man ser verden som konspirationsdrevet, hvilket gør det vigtigt at "forbinde punkter", eller om man mest kun ser isolerede punkter og en ret uplanlagt "konvergens af katastrofer", er, for at bruge Thomas Sowell's udtryk, "a conflict of visions".

Povl H. Riis-Knudsen:
Utidsvarende betragtninger 2017.

176 sider. kr. 179.

Ordsmeden, Aalborg, 2018.

Riis-Knudsen afviser kristendommen, fordi den "er i modstrid med naturens orden", men skulle man konsekvent afvise alt, der er dét, ville der næppe være meget civilisation tilbage. Det er kort sagt en selektiv ideologi om naturen, Riis-Knudsen har, ikke en uformidlet udgave af den, og det kan stå andre frit med udgangspunkt i "naturen" at blive blomsterbørn. Men det er karakteristisk for hans retning, at i stedet for mere pragmatisk problemløsning bliver hovedanliggendet visse ideologiske doktriner, der død og pine skal antages, før noget som helst positivt kan udrettes.

Hans syn på folkene som en naturhistorisk samling, hvor alle præcist og utvivlsomt kan anbringes på deres rette, klart definerede separate sted i en række kasser, er jo mere metafysisk end biologisk. Men det er trods alt nærmere sandheden end det toneangivende, der kun ser "mennesket" uden alle dets historisk opståede lokale forskelle. Det er det lidt tragiske, at bare fordi nazismen sagde, at det etniske var et af grundlagene for et folk, benægtes det helt i dag, og selv en del i egen opfattelse nationalsindede tror tilsyneladende, at man fx i vid udstrækning kan skifte Danmarks befolkning ud med sorte, og at det stadig vil være Danmark, blot de nye elementer overtager vore "værdier".

Forfatteren har desværre også ret i, at partipolitisk indsats via det bestående system for at få gennemført noget, der batter, er udsigtsløs, fordi "udviklingen" nu er nået så vidt, at et opgør nødvendigvis bliver ganske grimt. I overensstemmelse med sin

ideologiske tradition svælger han dog nærmest i dette opgør og gør en dyd af nødvendigheden, mens hævnfølelser dog logisk måtte rettes mod en stor del af befolkningen, som har støttet eller bare været ligeglade med fremmedkursen. Igen kunne man ønske en mere nøgtern fokus på problemløsning i stedet for at gøre sin egen sag vanskeligere. Ligesom den stadige tale om en "målbevidst stræben" fra "de kræfter, der vil tilintetgøre os" o. lign., pålægger forfatteren en bevisbyrde og et sammenbidt fanatisk image, som i fredsommelig dansk sammenhæng ikke gavner selve sagen.

"Ene af alle folk og racer, har han ikke mere noget hjemland, han kan kalde sit eget. Overalt på jorden er han jaget vildt uden fredningstid."

Helt ret har han jo i sin beskrivelse af europæerens situation i dag: "Ene af alle folk og racer, har han ikke mere noget hjemland, han kan kalde sit eget. Overalt på jorden er han jaget vildt uden fredningstid." Med de mange gode indsigter er det altså ærgerligt, at han absolut hele tiden lige vil vride tommelskruerne nogle ekstra omgange i sin specifikt ideologiske retning, hvilket er at skyde sig selv i foden – ligesom det jo primært var modreaktionen over for Det Tredje Rigets excesser, som blev brændstoffet for den moderne overreaktion den modsatte vej.

I sin beskrivelse af denne nuværende katastrofekurs har Riis-Knudsen altså i det væsentlige ret, og i sin bogs forskelligartede indlæg, hvor han også behandler emner såsom klima, islam og USA, viser han sig på mange måder som en skarp og ramrende iagttagere. Han afslutter med en strengt personlig, bevægende beretning om sin mistede livs kærlighed, der jo bare viser det indlysende, som mange benægter, at "nazister også er mennesker" – ja måske nogle gange med renere og mere ægte følelser end mange moderne overflademennesker, og netop derfor drevet til yderligt opgør med den moderne verden. Det er helt galt at tro, at man bare kan pege "du er jo nazist!" og derfor et svin, og lige så galt at tro, at bare fordi man støtter det liberale demokrati og "moderne vestlige værdier", er man anstændig. For tiden sker katastroferne på de sidstes vagt, og hvis de ikke passer på, kommer de første faktisk med rette på mode igen.

Egtvedpigen fra Skaane?

Multi-kulti DR gjorde med et snuptag Egtvedpigen til sydtysker, selvom der ikke er noget belæg derfor.

Forsker om Egtvedpigen: Bronzealderhistorien skal gentænkes

Egtvedpigen er ikke født i Jylland. Hun indvandrede til Danmark fra det, der i dag er det sydlige Tyskland. Dermed var Danmark globaliseret allerede i bronzealderen.

DR

DR artikel fra 21/5 2015

Skibe i bronzealderen. Helleristninger i Tanum, Bohus len. (svensk besat siden 1658).

Knud J. Holdt

En interessant og lærerig artikel i tidsskriftet *Skalk* fra oktober 2017 handler om, hvordan man kan strontium-isotop-bestemme livslange bevægelsesmønstre for enkelte bronzealder-mennesker ud fra gravrester efter disse. For Egtved og Skrydstrup kvindernes vedkommende kan man læse, at de voksede op "uden for Danmarks nuværende grænser (Bornholm undtaget)", og at de var kommet 'langvejs fra'. Dette begrundes i såkaldte baseline-bestemmelser af tandmateriale fra de to bronzealder-skeletter.

I *Skalk*-artiklen nævnes det, at "spørgsmålet om, hvor en ikke-lokal person kommer fra, altid vil være vanskeligt at give et entydigt svar på. For Egtvedpigens vedkommende er der således også flere steder uden for Danmarks nuværende grænser (Bornholm undtaget), hvor hun kan være kommet fra, omfattende bl.a. Sydsverige, Bornholm, Sydtyskland og visse steder i England m.fl. Det arkæologiske materiale tyder på, at forbindelser og handel i denne del af bronzealderen var rettet mod syd. Samlet set er det derfor sandsynligt, at Egtvedpigen kommer fra Sydtyskland. De andre områder kan dog ikke udelukkes, men fælles for dem alle er, at de ligger meget langt fra Egtved." (s. 10f).

Sejlads til og fra Vejle fjord

Her er det så, at der melder sig nogle spørgsmål. F.eks. er det geografiske begreb

Tidsskriftet Skalk nr. 5. oktober 2017. www.skalk.dk

'Sydsverige' temmelig upræcist. Menes der hermed Skaane med de spredte grundfjeldsområder? Eller Blekinge (Blegind) med den noget anderledes geologiske historie? Eller er der tale om Halland? Og hvad ligger der egentlig i forkortelsen 'm.fl.' (med flere) i ovenstående citat? Kan dette dække over det klippefyldte Bahus len (Elvssyssel, Ranrike), som jo er berømt for sine mange helleristninger fra bronzealderen (forestillende skibe, personer o.a.)? Kan man sige, at Bahus len (efter den svenske besættelse i 1658 kaldet Bohuslän) ligger specielt langt væk ('meget langt fra Egtved'), hvis Egtvedpigen skulle være kommet derfra med et af de skibe med rorkarle, som er afbildet på helleristningerne i Ta-

num? Ranrike (Bahus len) ligger da betydeligt nærmere Egtved og Skrydstrup end Sydtyskland. Og bronzealder-handelen (eller hvad man nu vælger at kalde udvekslingen af varer, metaller og prestigeobjekter dengang) gik jo også mod nord fra Jylland og Skaane – ikke kun sydpå. Og uden tvivl også på tværs i det, der senere kaldes Danneriget.

"Når de økonomisk statsstøttede 'danske' tv-medier skal forme en fortælling,... griber de efter alle midler til at understøtte deres rygmarvs-fordomme."

Forfalskere

Når de økonomisk statsstøttede 'danske' tv-medier skal forme en fortælling, der handler om bronzealderen på dansk grund, og hertil bruger ekstravagant dyre tv-serier, griber de efter alle midler til at understøtte deres rygmarvs-fordomme. Fortielser og fordrejelser, ofte indkapslet i små, upåagtede sidebemærkninger, er blandt de mest anvendte metoder i disse medier, og her er

historie og forhistorie ikke fredede områder. I relation til den stakkels Egtvedpige fortæller de pågældende tv-medier (uden at alternativer nævnes), at det nu er 'endeligt bevist', at pigebarnet var importeret fra Sydtykland som prestigegode. Det kunne ikke falde tv-propagandisterne ind at nævne de alternative muligheder for, hvor Egtvedpigen kunne være kommet fra - f.eks. fra de østlige dele af det gammeldanske område, som det så ud før 1658, hvor svenskerne efter aftale med den tyske konge i København besatte den østlige del af Danmark, hvor de så har været lige siden.

I *Skalk*-artiklen fra oktober 2017 tages der fortjenstfuldt de nødvendige forbehold ud fra, hvad måleresultaterne viser; og det er naturligvis helt legitimt at vægte forbindelsen mod syd som den mest sandsynlige – blandt de mulige.

Men hvorfor dog vælge en fortælling om at traske hele det skovklædte og stenfyldte 'Tyskland' igennem eller blive rystet godt og grundigt mør i en oksetrukken kærre - og dermed fravælge den oplagte og langt mere nærliggende mulighed, at den gravlagte bronzealderkvinde kunne være kommet sejlt den meget kortere tur over Jyllandshavet (Kattegat) til Vejle fjord og op ad Vejle å til Egtved? Hvis ellers strontium-isotop-resultaterne fra 'Sydsverige' understøtter et sådant alternativ.

På kryds og tværs

En noget ensporet (men udbredt) mental indstilling til bronzealder-epoken er, at al kulturpåvirkning var ensrettet fra syd mod nord - implicit begrundet med, at bronze-støbeteknikken tidligst vandt frem syd for det danske boområde, først i Levanten og senere i Sydøsteuropa. Ved ensidigt at fokusere på denne kendsgerning og tankeløst overføre den til den almindelige kulturelle og folkelige udveksling i bronzealderen i Skandinavien glemmer man imidlertid (bevidst?), at det danske boområde er omgivet af det allestedsnærværende hav.

Bedømt ud fra bronzealderens helleristninger er det nærliggende at forestille sig, at den tids 'daner' var uhyre stolte af deres velformede og sødygtige skibe, drevet frem med årer. Naturligvis er man sejlet fra fastlandet syd for Østersøen til f.eks. Fyen, Falster og Skaane med råvarer til bronzefremstilling eller med færdige produkter (og i modsat retning med rav, pels og andre varer); men derudover er man uden tvivl også sejlet øst-vest og syd-nord inden for dansk boområde. På kryds og tværs simpelthen. De mange bronzealderhøje i landskabet (de fleste nu sløjfet) vidner om en form for enhedskultur fra Jylland til Skaane, fra Halland til Bahus Len - og Vestergyllen (Vestergöt-

land). Når 'dansk' propaganda-tv grafisk skal illustrere udbredelsen af bronzealderhøje på dansk grund, er det meget iøjnefaldende, at Skaane m.m. fortsat er Terra Incognita i (for)historieforskernes hoveder - og derfor helt uden markeringer af bronzealderhøje på de viste kort. Bronzealderen er simpelt hen for nutidens historikere udraderet øst for Øresund.

Strontian - strontium

Strontium, brugt ved bestemmelsen af Egtvedpigens mulige opvækstområde, er et grundstof, som er placeret som nr. 38 i det periodiske system. Navnet fik det efter en by i det vestlige Skotland (Strontian), hvor det først blev fundet i mineralform; siden blev det isoleret ved elektrolyse (perioden 1790-1808). Strontium optræder i overfladejord, vand og plantemateriale samt i knogler, tænder og hår hos dyr og mennesker (hvor det let erstatter calcium) og kan ved specifikke målinger belyse, hvor disse har befundet sig i de tidlige livsfasen - og for hårets vedkommende de seneste måneder i livet.

I Egtved og Skrydstrup i Jylland fandt man i 1921 og 1935 to egekister fra den ældre bronzealder, hver indeholdende et skelet af en kvinde, der efter o. 3300 år i graven var relativt vel bevaret (isoleret fra luftens ilt). På Nationalmuseets naturvidenskabelige afdeling har Karin M. Frei undersøgt tand- og hårrester fra disse to gravlagte mennesker og er nået til det resultat, at de voksede op "uden for Danmarks nuværende grænser (Bornholm undtaget)".

Dette blev i en udsendelse i statsfjernsynet (Historien om Danmark: Metallernes tid) indsnævret til, at Egtvedpigen var importeret fra Sydtykland - uden af alternative muligheder nævntes. Foranlediget heraf blev Karin M. Frei kontaktet og spurgt, om der var taget strontium-isotop-prøver fra de skånske områder, hvortil hun svarede (december 2017):

Det konkrete

"Tak for dine spørgsmål vedrørende strontium-isotop-analyserne på humant materiale fra egekistegravene fra Egtved og Skrydstrup. Når vi bruger strontium-isotop-metoden til at finde ud af, om gravlagte mennesker er lokale, har vi i grove træk brug for to input:

1) Humant materiale og specifikt tand-emalje (eller pars petrosa) fra de gravlagte mennesker. Isotop-forholdene ($87\text{Sr}/86\text{Sr}$) i prøverne afhænger af menneskets kost og repræsenterer forskellige tidsrum i et menneskes liv. Tænder repræsenterer perioder i opvæksten (afhængig af, hvilken tand der analyseres), hvorimod hår repræ-

senterer den seneste tid (afhængig af hårets længde).

Egtvedpigens dragt. Foto natmus.dk

2) Strontium-isotop-baseline for den biotilgængelig del (altså intervallet), som karakteriserer området på det sted, hvor individet er blevet fundet. Biotilgængeligt betyder, at det indgår i fødekæden. Et områdes strontium-isotop-interval bestemmes af geologien og strontium-kredsløbet i biosfæren. Baselines laves ofte på planter, vand og jord.

Vi matcher derefter strontium-isotop-forholdet fra fx tand-emaljen med områdets baseline. Herved kan vi tolke ud fra resultaterne, om det gravlagte menneske har tilbragt dele af sin barndom i et område med et strontium-isotop-interval, som matcher eller falder inden for områdets baseline.

Det er vigtigt at påpege, som du også selv fremfører, at strontium-isotop-værdier ikke i sig selv giver en facitliste på ikke-lokale menneskers opvækstområder, da forskellige geografiske områder kan have ens geologi. Derfor er det essentielt at samarbejde med arkæologerne og andre faggrupper for at pege på specifikke områder. Hver især leverer vi en brik til forhistoriens puslespil, og herudfra kommer vi i fællesskab med det mest kvalificerede bud på et potentielt

"Dele af Sydsverige kan derfor være potentielle opvækst områder for kvinderne fra Egtved og Skrydstrup."

opvækstområde - på baggrund af den til enhver tid eksisterende viden. Dette påpeger vi også i både *Skalk*-artiklen og de videnskabelige publikationer om Skrydstrup og Egtved.

Med hensyn til dine spørgsmål om helt specifikke områder i Skåne er det derfor ikke muligt for mig på stående fod at pege på nogen af de steder, du omtaler i din mail. Sydsverige har en meget kompleks geologi, der både kan give samme og højere strontium-isotop-værdier end det nuværende Danmark, og dele af Sydsverige kan derfor være potentielle opvækstområder for kvinderne fra Egtved og Skrydstrup. Der er ikke endnu lavet baselines for Skåne, men vi arbejder for tiden på det.

Strontium-isotop-analyserne på kvinderne fra Egtved og Skrydstrup viser, at de to kvinder ikke er vokset op i det nuværende Danmark (Bornholm undtaget), samt at de ikke er fra samme sted. Hvis man ser isoleret på strontium-isotop-værdierne, kunne de potentielt begge være fra Sydsverige, men altså ikke fra samme sted.

Karin M. Frei, forskningsprofessor, miljøarkæologi og materialeforskning:

Måske vil fremtidige målinger vise, at Egtvedpigen kan være kommet fra Skaane, der ligger i overkommelig sejlafstand fra Vejle ådal.

Efterskrift:

Her følger et illustrativt eksempel på, hvordan en falsk historiefortælling, formidlet af tv-mediet, reproduceres af en godtroende lytter/læser på hans private internetsted (fortidensjelling.dk); se ¹⁾:

Nederst på nævnte side er der tilføjet en opdatering under overskriften: Egtvedpigen er ikke dansk

Afsnittet er indholdsmæssigt identisk med den ensprogede fortælling, som den seneste DR-serie om Danmarks historie (Historien om Danmark: Metallernes tid) diskede op med i relation til Egtvedpigen og hendes 'sydlanske' herkomst. Teksten lyder [fremhævelserne er mine]:

Egtvedpigen er ikke dansk Analyser af isotopen strontium i Egtvedpigens hår, tænder og negle viser, at hun ikke er dansk. Ved at undersøge Egtvedpigens 23 cm. lange hår centimeter for centimeter har forskere kortlagt hendes færden de sidste par år af hendes liv. Seniorforsker Karin Margarita Frei: Den første overraskelse kommer fra Egtvedpigens kindtand, for indholdet af strontiumisotoper i tandens emalje afslører, at **Egtvedpigen ikke var født og opvokset på dansk grund.** For at komme tættere på hvor Egtvedpigen præcis kommer fra har forskerne også lavet strontiumisotopanalyzer af alle Egtvedpigens klæder. **Resultatet viser, at hun kommer fra Schwarzwald i Sydvesttyskland.** For at blive klogere på den sidste del af Egtvedpigens liv undersøgte Karin Margarita Frei også en 23 cm lang hårlok. Hår vokser ca. 1 cm. om måneden, og det vil sige, at strontiumisotop-værdien i håret kan afsløre, hvor Egtvedpigen spiste sin mad de sidste to år af sit liv. Hendes hår afslørede, at Egtvedpigen i de sidste to år af sit liv har rejst frem og tilbage mellem Egtved og **hendes barndomshjem i Schwarzwald i Tyskland.** Hårlokken afslører også, at hun et halvt år før hendes død var i Schwarzwald, og kort efter at hun igen ankom til Egtved efter **den lange rejse, døde hun.**

1) <http://www.fortidensjelling.dk/Egtvedpigensgrav.htm>

Bogstand på årsmøde

Den Danske Forening var til stede med en lille bogstand ved Nye Borgerliges årsmøde i Vejle den 27. oktober. Standen vakte stor interesse og var vel besøgt. Den Danske Forening håber på tilsvarende vis at kunne bidrage med oplysende litteratur ved andre ligesindede organisationers møder i fremtiden.

Europa er i gang med at begå kollektivt selvmord

Douglas Murray er forfatter til bestselleren "The Strange Death of Europe".

Nu er den kommet i dansk oversættelse.

LONE NØRGAARD

Hvorfor en oversættelse af Douglas Murrays "The Strange Death of Europe", der på dansk har fået titlen "Europas undergang"? De fleste, der måtte være interesserede i aktuelle samfunds- og kulturanalyser, kan jo engelsk og kunne da vel bare selv anskaffe sig bogen.

Erfaringer viser, at det kan godt være, at de fleste taler engelsk, men det er ikke det samme, som at de har lyst til at læse fagbøger på sproget. De foretrækker dansk.

Så da Douglas Murrays bog landede på mit skrivebord i juli 2017, nåede jeg kun til forordet, før jeg vidste, at teksten skulle udbredes til så mange som overhovedet muligt. For her er en mand, der har påtaget sig at agere øjenvidne til Europas undergang, fordi dets ledere har svigtet radikalt: Et selvmord er i gang.

Eller i det mindste har dets ledere besluttet sig for at begå selvmord, siger Murray. Om det europæiske folk vælger at følge trop, er naturligvis en anden sag.

Gør europæerne det, vil vi have mistet det eneste sted i verden, vi kunne kalde 'hjem'. Og det mest sandsynlige scenario p.t. er, at vores europæiske kultur ikke vil overleve.

De to vigtigste årsager til Europas sygdom

Der er ifølge Murray ikke en enkelt forklaring på Europas sygdom. Men de to vigtigste

årsager er 1. Massetilvandringen fra 3. og 4. verdenslande, 2. Europa har mistet tilliden til sine overbevisninger, traditioner og legitimitet. Mere end noget andet kontinent er Europa tynget af skyld over sin fortid.

Vi europæere véd godt, at vi ikke kan blive indere eller kinesere. Alligevel forventes det, at vi tror på, at hvem som helst i verden kan flytte til Europa og blive europæer.

Den kristne religion betyder stadig mindre

Den kristne religion kom til at betyde stadig mindre i det 20. århundrede. I kølvandet opstod trangen til at demonstrere, at i det 21. århundrede havde Europa en i sig selv hvilende struktur af rettigheder, love og institutioner, som kunne eksistere ganske uden den kilde, der havde givet dem liv.

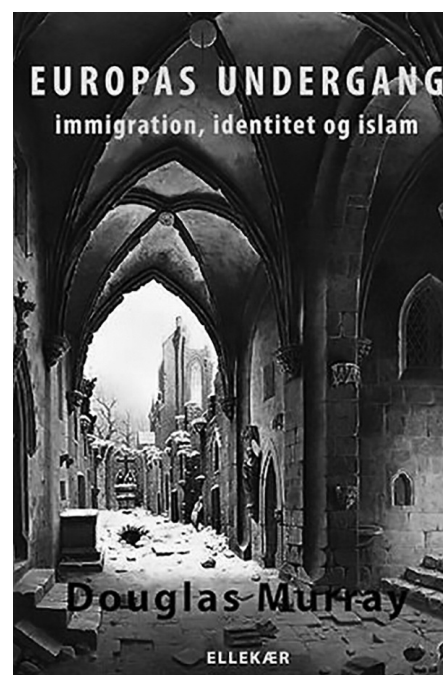
I stedet for religion kom det oppustede menneskerettigheds-sprog – i sig selv et begreb af kristen oprindelse. Fulgt af det store spørgsmål om nationalstatens position og formål.

De oprindelige befolkninger er imod migrationspolitikken

Fra første færd har store dele af de europæiske oprindelige befolkninger været imod deres regerings migrationspolitik. Murray plastrer sine sider til med statistikker, der alle peger i samme retning, og fremlægger en lang række eksempler på, hvordan modstandere af indvandringen blev slagtet af integrations-industrien.

Fx skoleinspektør Ray Honeyford, der offentliggjorde et skriv i et lille tidsskrift med begrænset oplag, "The Salisbury Review", hvor han reflekterede over nogle problematiske aspekter ved at lede en skole, hvor 90 procent af eleverne havde immigrantforældre. Øjeblikkeligt blev der iværksat en smædekampagne mod Honeyford.

At være imod indvandring eller bare at påpege dens negative konsekvenser blev truede for renommé, karrierer og levestandard,

og dét til trods for at der kom stadig flere artige afsløringer frem om vold, overgreb og kriminalitet begået af immigranter.

"Måske blev der ikke for alvor gjort noget for at vende udviklingen, fordi ingen magthaver troede på, at der kunne gøres noget."

Historien er med små variationer den samme i alle de vesteuropæiske lande. Måske blev der ikke for alvor gjort noget for at vende udviklingen, fordi ingen magthaver troede på, at der kunne gøres noget. Hvis denne opfattelse var en politisk sandhed, så forblev den usagt. Ingen kunne blive valgt på en sådan platform, så en kontinental tradition rejste sig med politikere, der sagde ting og aflagde løfter, som de vidste var uopnåelige. Folk måtte ifølge Murray lære at leve med det.

To magthaverløgne

Migration blev solgt som en økonomisk gevinst for værtslandene. Den konklusion kunne kun drages ved at manipulere med

Douglas Murray:

EUROPAS UNDERGANG

Immigration, identitet, islam

Oversat fra engelsk af Jens Ellekær.

Hæftet. 410 sider.

Kr. 295.

Forlaget Ellekær.

Udkommet d. 1. november 2018.

fakta og gøre enkeltstående, exceptionelle succes-historier til 'gennemsnitsimmigranten'. Et nyligt eksempel blandt mange kan findes i en kronik fra Dansk Flygtningehjælp forfattet af formand Agi Csonka og generalsekretær Christian Friis Bach.

<https://jyllandsposten.dk/debat/kronik/EC/E10815111/det-gaar-godt-med-integratio-nen-i-danmark-hvorfor-er-det-saa-svaert-at-sige>

Den anden magthaverløgn hævdede, at Europas aldrende og barnefattige befolkninger skulle erstattes udefra. Frem for at lave politiske initiativer i forhold til den indfødte befolkning: Hæve pensionsalderen og få sat de mange unge arbejdsløse i arbejde. Spørgsmålet lød og lyder: Hvorfor importere ufaglærte arbejdere, når der allerede er så mange ufaglærte i Europa?

Skyldkomplekset

Skyldkomplekset gik hærgende igennem Europa. Under banneret: Europa har ikke noget andet valg end at tage imod enhver, som vil ind. Ikke at tage imod var det samme som at være nazist.

Hvad angår kravet om mangfoldighedens velsignelser og europæernes pligt til at tage den på sig på, stiller Murray det oplagte spørgsmål: Hvorfor ikke påtvinge Saudi Arabien mangfoldighed? Altså hvis mangfoldighed og multikultur er så godt?

George Soros

De åbne grænser blev bakket op af stærke kræfter. Ikke mindst milliardæren George Soros har brugt store summer på at finansiere pressionsgrupper og institutioner, der arbejder for åbne grænser og fri bevægelighed for migranter ind og ud af Europa.

At voldtægtstallet er steget i takt med migrantstrømmen, står i dag uden for diskussion, selv om det lykkedes i årevis at holde sandheden under låg. Den etablerede presse gjorde sit til at mørklægge forholdet, men kunne ikke lukke ned for blogosfæren.

Men alt for sent blev det klart, at strømmen af først og fremmest unge mænd ikke var flygtninge, men økonomiske migranter. Endvidere, at de europæiske samfund er de første i verdenshistorien, der via sociale ydelser har betalt folk for at angribe dem.

Europa forekommer at være ramt af træthed

Murray stiller skarpt på, hvordan Europa forekommer at være ramt af træthed og udmattelse på grund af et tab af mening. Måske fordi tidligere tiders energi kom fra kontinentets religion, kristendommen, der nu var under angreb fra to sider: 1. Kritisk læsning af Biblen på linje med alle mulige andre tekster, 2. Charles Darwins bog om arternes oprindelse, der satte Gud ud på et sidespor.

Men kristendommen kan ikke bare ignoreres, for ingen i Vesten kan være fuldstændigt ikke-kristen. Den moderne sekulære verden er i sig selv et kristent skaberværk, og efterkrigstidens menneskerettighedskultur er i virkeligheden en sekulær version af den kristne samvittighed.

De sidste 50 års gode held og lykke har udvisket vores forståelse af tilværelsens tragiske dimension: At vi kan miste det hele. For det kan godt være, at massemigrationen bliver solgt som en humanitær sag, men i virkeligheden handler det om, at der bliver erobret territorier.

Murray stiller spørgsmålet: Kan en civilisation overleve, når den har mistet sine rødder? Og hans svar lyder:

"(...) for mit vedkommende kan jeg ikke undgå at synes, at meget af Europas fremtid vil blive afgjort af, hvilken holdning vi har til de kirkebygninger og andre storslåede kulturelle bygningsværker i vor arv, som vi har stående omkring os. Meget vil afhænge af, hvorvidt vi hader dem, ignorerer dem, engagerer os i dem eller nærer ærbødighed for dem." (s. 360)

"Europas undergang" er en vigtig bog

"Europas undergang" er en vigtig bog, fordi dens analyser og refleksioner er et wake-up-call til de europæiske nationalstater og de europæiske folk. Dens store styrke er, at Murray er gået i helikopterperspektiv og dermed rent faktisk kan se skoven for bare træer. Hans mange rejser rundt i de europæiske lande fortæller den samme historie igen og igen: Massemigrationen fra fejlslagne stater i Mellemøsten og Afrika udspreder kaoskraft og bidrager til yderligere at nedbryde et Europa, der allerede er på hælene.

Måtte enhver, der kan læse indenad, fordybe sig i denne bog og blive klogere på såvel de skader, der er sket, som den kursændring, der skal til. Altså hvis Europa - og Danmark - skal overleve.

En spændende informativ julehilsen

Glæd en god ven eller en bekendt med en spændende julegavehilsen i år. Et abonnement på Magasinet INDSIGT UDSYN vil altid være velkomment.

Indmeldelse i Den Danske Forening - bestilling af abonnement - 2018

Kontakt foreningens regnskabsfører Thomas Andreasen tlf. 23 42 77 33

- eller mail til: danskeren@danskeren.dk

Medlems- og abonnementsoplysninger, der afgives til foreningen, registreres kun til administration af medlems- eller abonnementsforholdet og videregives ikke til uvedkommende.

Kontingent - abonnement - 2018

Årskontingentet for et **medlemskab** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.

Årskontingentet for et **abonnement** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.

For medlemmer bosat **uden for Danmark** er prisen 250 kr. Gebyr ved bankoverførsel 50 kr.

Kontingentet følger kalenderåret. Opsigelse skal ske tre mdr. før kalenderårets udløb.

Vi beder om, at beløbet sendes til os i årets første kvartal; det koster penge at skulle rykke.

Udenlandske medlemmer og abonnenter kan betale via deres lokale bank med opgivelse af Danske Banks SWIFT-adresse som er: SWIFT-BIC: DABADKKK og IBAN-nr. IBAN-nr. som er: DK48 3000 0004 547551.

Driftsbidrag

De 250 kr. dækker ikke meget andet end porto og trykomkostninger til bladet. Forudsætningen for, at vi kan løse vore øvrige opgaver, er derfor, at nogen betænker os med mere end 250 kr. Vi håber, at mange også i år vil give os den ekstra håndsækning, som er en nødvendighed for, at vi kan fortsætte vores informationsvirksomhed. De af Den Danske Forenings medlemmer, der i løbet af året 2015 donerer 500 kr. eller mere til foreningen, vil i december modtage en julegave.

NB. Støt gratis foreningen ved at gå på det lokale bibliotek og bed om at måtte læse/låne IndsigtUdsyn.

Med venlig hilsen

Styrelsen

Testamenter

Foreningen får stadig testamentariske gaver. Men testamenter af meget svingende juridisk kvalitet koster den penge! For eksempel er foreningen gået glip af en million kr. i kraft af, at den sagfører, der udfærdigede testamentet, begik en teknisk fejl.

Vi opfordrer derfor dem, der ønsker at betænke foreningen, til at lade testamentet gennemse af foreningens juridiske rådgiver:

Ole Hasselbalch, Skolebakken 5, 3050 Humlebæk (kan kontaktes på mobil 21 64 75 70).

Hvad er Indsigt Udsyn

Debatten om udlændingepolitikken foregår ofte ud fra forkerte forudsætninger mht. de faktiske forhold og på grundlag af skævvredne eller falske argumenter. Den Danske Forening har siden 1987 søgt at rette op herpå. Det sker i dag bl.a. gennem magasinet Indsigt Udsyn.

Indholdet kan frit kopieres.

Kildedokumenterede korrektioner og supplement modtages på: e-mail danskeren@danskeren.dk

Foreningens adresse:

Den Danske Forening
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:

Tlf. 23 42 77 33
CVR-nr. 31242339
Danske Bank Reg.nr.4317
Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk
MobilePay: 34810

E-mail:

danskeren@danskeren.dk

Hjemmeside:

Thomas Andreasen (webmaster)
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:

Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com

Styrelsen:

Tomas Kierstein
(formand, pressetalsmand).
Tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com
Søren Lind Jensen (næstformand)
slslsl@post6.tele.dk
Jesper Nielsen
Harry Vinter
Axel Artke
Erik Trolldhuus
Martin Nielsen

Regnskabsfører

og styrelsessekretær:

Thomas Andreasen
Tlf. aften/weekend 23 42 77 33
danskeren@danskeren.dk

Juridisk konsulent:

Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
Tlf. 21 64 75 70
ole.hasselbalch@mail.dk

Korrekturlæser:

Peder Valdemar Hjulær

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

ANMELDELSE:
**DRAGSDAHL
SAGEN II**

Et justitsmord - fordi Bent Jensen efter et skandaløst forløb - blev frifundet i landsretten - er blevet dømt for injurier i Højesteret for noget han hverken har sagt eller skrevet. Ole Hasselbalch påviser, hvad der er galt med dommen.

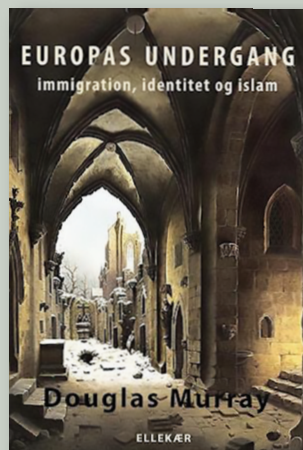

Bogen koster 245 kr. incl. porto og forsendelse.

ANMELDELSE:
**EUROPAS
UNDERGANG**

immigration, identitet, islam

Douglas Murry er forfatteren til bestselleren "The Strange Death of Europa". Nu er den kommet i dansk oversættelse. Douglas Murry har påtaget sig at agere øjenvidne til Europas undergang, fordi dets ledere har svigtet radikalt. Et selvmord er i gang.

ANMELDELSE:
**DANNEBROG
UNDER
HAGEKORS**

FIK DU LÆST ?

Bogen koster 132 kr. incl. porto og forsendelse.

**BESTIL
ABONNEMENT PÅ
INDSIGT UDSYN
4 MAGASINER
ÅRLIGT
KR. 250,-**

INCL. PORTO

Bestilling af abonnement og bøger:

danskeren@danskeren.dk · Sekretariatet: 23 42 77 33

